

12 martie 2013

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

Urmare a publicării și consultării publice a proiectului de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.294-XVI din 25.12.2008 cu privire la Procuratură (nr.50 din 07.02.2013), Vă remitem comentariile și propunerile Asociației pentru Democrație Participativă ADEPT asupra proiectului în cauză, elaborate în baza mecanismului de cooperare dintre Parlament și societatea civilă.

Acest produs este realizat în cadrul proiectului „*Open Government and Parliament: increase transparency in the decision-making trough public Participation*”, implementat de Asociația Obștească „Asociația pentru Democrație Participativă” (ADEPT), cu suportul financiar al Ambasadei Regatului Țărilor de Jos. Opiniile exprimate aparțin autorilor și nu reflectă neapărat punctul de vedere al finanțatorului.

Adițional, anunțăm despre disponibilitatea de a participa la eventuale dezbateri și consultări publice privind proiectul legii pentru modificarea și completarea Legii cu privire la Procuratură, organizate în procesul de asigurare a transparenței decizionale și cooperării cu societatea civilă.

Cu respect,

Igor BOȚAN,

Director executiv ADEPT

COMENTARII ȘI PROPUNERI
la proiectul legii pentru modificarea și completarea
Legii nr.294-XVI din 25.12.2008 cu privire la Procuratură
(nr.50 din 07.02.2013)

Considerații generale

La elaborarea unor proiecte de reformare a modului de desemnare și activitate a procuraturii considerăm că trebuie să se ia în considerație mai multe aspecte esențiale, printre care:

1. Sistemul procuraturii din Republica Moldova a trecut prin câteva procese de reformă, însă acestea nu au reușit să asigure o adevărată reformare (schimbare), pînă în prezent nu este asigurată o reală autonomie instituțională a procuraturii și independența profesională a procurorului¹.

2. Programul de Guvernare pentru anii 2011-2014 prevede la capitolul Reforma Procuraturii o serie de acțiuni care urmează a fi implementate gradual și sistemic, inclusiv: acordarea graduală a statutului de magistrat procurorilor; modificarea atribuțiilor procuraturii și concentrarea eforturilor asupra justiției penale; modificarea procedurii de numire, destituire și a termenului de activitate a Procurorului General, prin excluderea posibilității de numire și de destituire a acestuia pe criterii politice; instituirea obligației Procurorului General de a prezenta anual Parlamentului un raport public etc.

3. Reformarea procuraturii constituie una dintre prioritățile Strategiei de Reformare a Sectorului Justiției², care stabilește o serie de direcții în acest sens, inclusiv specifică necesitatea unor amendamente constituționale în ceea ce privește procedura numirii și demiterii Procurorului General, stabilirea ulterioară a criteriilor clare, transparente și obiective de selectare a candidaților pentru această funcție, reexaminarea regulilor privind răspunderea procurorilor și excluderea imunității generale a acestora.

Proiectul de lege examinat nu ia în considerație toate aspectele legate de necesitatea reformării procuraturii și a fost înaintat într-o perioadă de criză instituțională și de credibilitate, de care sînt afectate organele de drept la general, și Procuratura Republicii Moldova, în special.

Promovarea unor modificări legislative elaborate ad-hoc și în procedură urgentă afectează calitatea reglementărilor elaborate și scoate în evidență promovarea unor reforme parțiale, generate de interese politice de moment și care pot genera noi deficiențe pe viitor.

Abordarea descrisă contravine rolului și scopului procuraturii într-o societate democratică, care presupune că procurorul trebuie să acționeze „din numele societății și în interes public”³ și trebuie „să rămîna neafectat de interesele individuale sau de grup”⁴.

¹ Reformarea Procuraturii este inclusă ca secțiune aparte în prioritățile Programului de Guvernare pe anii 2011-2014, realizarea unor schimbări esențiale în funcționarea Procuraturii rămîne a fi considerată un angajament constant în cadrul angajamentelor Republicii Moldova față de Consiliul Europei și în cadrul relațiilor RM-UE.

² Legea nr.231 din 25.11.2011.

³ Recomandarea nr. (2000)19 a Comitetului de Miniștri către Statele-membre privind rolul procurorului în sistemul de justiție penală; European Guidelines on Ethics and Conduct for Public Prosecutors (Council of Europe, „Budapest Guidelines”, 2005), http://www.coe.int/t/dghl/cooperation/ccpe/reftexts/default_en.asp

⁴ Standards of Profesional Responsibilities and Statement of the Essential Duties and Rights of Prosecutors (International Association of Prosecutors, 1999), <http://www.iap-association.org/default.aspx>

Analiza conținutului proiectului de lege

1. Modificările la Art. 27 alin. (2), lit.d), prin care textul se completează cu cuvintele „ , ...cu excepția actelor cu caracter procesual ale acestuia”.
Modificările la Art. 31 alin.(6) și Art. 56 alin(4).

Comentariu ADEPT: Standardele internaționale, care reglementează activitatea și funcționarea procurorului și a procuraturii sunt univoce în ceea ce privește faptul că procurorul, în realizarea funcțiilor sale în sistemul de justiție, trebuie să acționeze independent. Totuși, independența procuraturii nu este în esență la fel de categorică ca și independența instanței de judecată. Chiar și acolo unde procuratura, în calitate de instituție este independentă, poate exista un control ierarhic a deciziilor și activităților procurorilor⁵. Deși este comun acceptabil ca procurorul, într-un sistem unde procuratura este plasată în cadrul autorității judecătorești, să fie independent, organizarea ierarhică a procuraturii este acceptabilă. Modelul ierarhic este în mod special caracteristic sistemelor unde procuratura este concepută drept parte a executivului⁶. Într-un sistem cu subordonare ierarhică, procurorii sunt legați de directivele, îndrumările și instrucțiunile emise de superiorii lor. Independența, în acest sens restrâns, poate fi văzută drept un sistem unde procurorii, în exercitarea activităților mandatate prin lege, nu necesită obținerea preliminară a aprobării din partea superiorilor, precum nici confirmarea acțiunilor lor⁷. Adicional, Recomandarea nr. (2000)19 a Comitetului de Miniștri către Statele-membre privind rolul procurorului în sistemul de justiție penală stipulează în Art. 9, că „Referitor la organizarea și funcționarea internă a procuraturii, în special la repartizarea inițială și ulterioară a cauzelor, aceasta trebuie să răspundă condițiilor de imparțialitate și independență și să fie determinată în mod exclusiv de necesitatea unei bune funcționări a sistemului juridic penal, ținând cont în mod prioritar de nivelul de pregătire juridică și de specializare”.

Raportînd standardele enunțate mai sus la propunerea de modificare a Art.27 alin.(2), lit.d) și modificările conexe, apare evident caracterul fragmentat și insuficient al reglementărilor propuse. Excepția care se propune a fi introdusă nu ia în calcul și alte mecanisme/reglementări prin care poate avea loc interferența (directă sau indirectă) procurorului ierarhic superior în activitatea procurorului ierarhic inferior cu referință la un caz individual, cum ar fi, spre exemplu: numirea și cariera, sancționarea sau stimularea procurorului, conferirea gradelor de clasificare sau a gradelor speciale, normele ce reglementează autonomia procurorului ș.a.

În acest sens, Comisia de la Veneția a statuat, că pentru a evita instrucțiunile necorespunzătoare, este esențial de a dezvolta un catalog de garanții privind non-interferența superiorului ierarhic în activitatea procurorului pe un caz individual. „Non-interferența înseamnă asigurarea faptului că acțiunile procurorului într-un proces sunt libere de presiuni externe, precum și libere de presiuni interne necorespunzătoare sau ilegale din interiorul procuraturii. Aceste garanții trebuie să includă numirea, disciplina/demiterea, dar, de asemenea, reguli specifice privind managementul cauzelor și procesul de luare a deciziilor”⁸.

⁵ European Commission for Democracy through Law (Venice Commission), CDL-AD(2010)040. Report on European Standards as regards the Independence of the Judicial System: Part II – The Prosecution Service, par. 28, [www.venice.coe.int/WebForms/documents/?pdf=CDL-AD\(2010\)040-e](http://www.venice.coe.int/WebForms/documents/?pdf=CDL-AD(2010)040-e)

⁶ European Commission for Democracy through Law (Venice Commission), CDL-AD(2008)019. Opinion on the Draft Law on the Public Prosecutors Service of Moldova, par.15, <http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?country=48&year=all>

⁷ European Commission for Democracy through Law (Venice Commission), CDL-AD(2010)040. Report on European Standards as regards the Independence of the Judicial System: Part II – The Prosecution Service, par. 31, [www.venice.coe.int/WebForms/documents/?pdf=CDL-AD\(2010\)040-e](http://www.venice.coe.int/WebForms/documents/?pdf=CDL-AD(2010)040-e)

⁸ Idem, par. 32

Pe de altă parte, modificările propuse la Art. 27 alin.(2) lit.d) și alte modificări conexe exclud, în esență, controlul legalității de către procurorul ierarhic superior a acțiunilor procesuale ale procurorului ierarhic inferior. Acest fapt implică o revizuire atentă și complexă nu doar a Legii cu privire la Procuratură, dar și a codurilor de procedură (în special a Codului de Procedură Penală). O atenție specială necesită comentariile și expertizele anterioare pe marginea Legii cu privire la Procuratură, emise de Comisia de la Veneția și Consiliul European.

Un alt aspect vag se referă la conținutul sintagmei „acte cu caracter procesual” ale procurorului. Luînd în calcul în mod special Art.5 (Atribuțiile Procuraturii) și Art. 17 (Actele procurorului) din Legea cu privire la Procuratură, este foarte dificil a distinge care atribuții sau acte ale procuraturii/procurorului nu au un caracter procesual și care vor rămîne sub controlul general al superiorului ierarhic. Acest fapt poate lăsa loc pentru interpretări tendențioase, care în cumul cu un sistem ambiguu de sancționare disciplinară a procurorilor, pot duce la consecințe imprevizibile. Sub acest aspect, relațiile dintre diferite straturi ale sistemului ierarhic trebuie să fie reglementate prin reguli clare și univoce⁹, astfel încît să nu fie loc pentru interpretări arbitrare. La fel, Comisia de la Veneția a menționat că limitarea dreptului procurorului ierarhic superior de a da doar instrucții cu caracter general, dar nu și instrucții referitoare la gestionarea unui caz individual, necesită a fi prevăzute în mod clar în textul de lege¹⁰.

De notat că din cuprinsul unei recente hotărîri a CEDO („Eduard Popa c. Moldovei”)¹¹ se poate distinge că controlul ierarhic asupra actelor procesuale și anularea de către procurorul ierarhic superior (inclusiv Procuratura Generală) a deciziilor procurorului inferior poate contribui la respectarea drepturilor fundamentale și la realizarea principiului statului de drept.

În concluzie, abordarea selectivă/fragmentată a problemei controlului ierarhic, precum și formularea ambiguă a prevederilor propuse la art.27 alin.(2), la art.31 alin.(6) și art.56 alin.(4) - nu ar garanta independența procurorului în ceea ce privește activitatea sa procesuală pe o cauză individuală și nu ar fi în concordanță deplină cu scopurile și sarcinile procuraturii.

2. Modificările la Art.35 alin.(1), prin care se propune excluderea cuvintelor „...cu excepția cazurilor în care conflictul de interese a fost adus în scris la cunoștință conducătorului organului Procuraturii în care activează și s-a considerat că existența conflictului de interese nu afectează îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu.”.

Comentariu ADEPT: În procesul de expertizare a proiectului de Lege cu privire la Procuratură (în prezent în vigoare), norma care se propune a fi modificată nu a trezit obiecții din partea instituțiilor internaționale și a Comisiei de la Veneția¹². Indiferent de această modificare, procurorii, fiind persoane care dețin funcții de demnitate publică, rămîn sub incidența Legii nr.16/15.02.2008 cu privire la conflictul de interese în ceea ce privește soluționarea conflictelor de interese identificate.

⁹ Recomandarea nr. (2000)19 a Comitetului de Miniștri către Statele-membre privind rolul procurorului în sistemul de justiție penală, Memorandum explicativ, pag.10, <https://wcd.coe.int/com.instranet.InstraServlet?command=com.instranet.CmdBlobGet&InstranetImage=1465390&SecMode=1&DocId=838058&Usage=2>

¹⁰ European Commission for Democracy through Law (Venice Commission), CDL-AD(2008)019. Opinion on the Draft Law on the Public Prosecutors Service of Moldova, par. 19, <http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?country=48&year=all>

¹¹ Hotărîrea CEDO „Eduard Popa c. Moldovei”, 12.02.2013, (Cererea nr. 17008/07).

¹² A se vedea „CDL-AD(2008)019. Opinion on the Draft Law on the Public Prosecutors Service of Moldova”, par.41.

3. Modificările la Art. 36.

Comentariu ADEPT: La alin.(1) se propune o formulare restrictivă, deoarece Constituția și legislația nu obligă la domiciliu „permanent”. În legislația Republicii Moldova noțiunea, „domiciliere permanentă” este utilizată în temei cu referință la cetățenii străini și pentru persoanele care pleacă la domiciliere permanentă peste hotarele țării. Formularea propusă în proiect este ambiguă și pasibilă de interpretare abuzivă, deoarece nu indică un termen minim de domiciliere permanentă.

Condițiile generale pentru funcția de procuror urmează să fie aplicate și în cazul candidatului la funcția de Procuror General, iar reputația bună sau ireproșabilă urmează să fie o condiție indispensabilă pentru orice poziție de procuror, inclusiv cea Procuror General. În acest sens, mai rațională se prezintă ideea includerii la Art.36 alin.(2) a referinței la Art.36 alin.(1), fără a dubla prevederile generale.

Este defectuoasă și inaplicabilă cerința ca orice candidat la funcția de procuror (inclusiv Procuror General) să întrunească prevederile Codului de etică al procurorului, avînd în vedere că prevederile Codului devin aplicabile doar după obținerea statutului de procuror. O formulare mai reușită și acceptabilă ar putea fi „comportament incompatibil cu normele Codului de etică a procurorului”. Pentru comparație a se vedea Art.6 (Condiții pentru a candida la funcția de judecător) din Legea nr. 544/20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului.

O modalitate de verificare a reputației poate servi discutarea publică a candidaturilor (în special la funcția de Procuror General). Exemple recente de acest gen sînt discutarea publică a candidaților la funcția de judecător din partea CSM la Curtea Constituțională¹³ sau a candidaturilor pentru pozițiile de membri ai Consiliului pentru Antidiscriminare¹⁴.

Modificările propuse la alin.(4) lit.c) pot limita drepturile constituționale la muncă și accesul la funcție publică, iar art.54 din Constituția Republicii Moldova consacră că „în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului” și „restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.” Interdicția de ocupare a funcțiilor publice, inclusiv a celei de procuror, nu poate fi generală, ea trebuie să stabilească în baza unui proces de judecată și doar prin hotărîre judecătorească de interdicție a ocupării funcțiilor respective. Concluzia în cauză este mai argumentată și în virtutea faptului că concediere „din motive compromițătoare” reprezintă o formulare defectuoasă, care nu are corespondent, definiție și nici și aplicare în legislația Republicii Moldova. Prin introducerea normei respective, se acordă și posibilitate de interpretare discreționară a legii de către cei care decid angajarea în procuratură, situație care poate fi considerată ca favorizare a corupției și trebuie admisă.

Sînt prea dure și modificările de la art.36 lit.d), care presupun că documentarea unei fapte contravenționale privind consumul de alcool este suficientă pentru a considera că persoana a pierdut buna reputație. De remarcat și faptul că sancțiunea contravențională și efectele ei se prescriu în anumit termen, iar buna reputație nu este o calitate oscilantă în timp, apărînd și dispărînd periodic.

¹³ Mai detaliat în privința unui concurs de acest gen a se vedea http://www.csm.md/index.php?option=com_content&view=article&id=354%3Aanunt&catid=55%3Anews&Itemid=133&lang=ro.

¹⁴ A se vedea <http://www.parlament.md/Actualitate/Noutati/tabid/89/NewsId/706/Page/0/Default.aspx>.

4. Privind Art.39¹, propus pentru completarea Legii.

Comentariu ADEPT: Modalitatea prin care Procurorul General este numit și revocat/destituit din funcție joacă un rol semnificativ în cadrul sistemului care garantează funcționarea corectă a procuraturii¹⁵. Comisia de la Veneția a statuat că „este important ca metoda de selectare a procurorului general să fie de așa natură încât să obțină încrederea publicului și respectul judiciarului și a comunității juridice. De aceea, expertiză profesională, nepolitică necesită a fi implicată în procesul de selectare (...). Se recomandă, astfel, să se considere constituirea unei comisii de numire, formată din persoane care ar fi respectate de public și în care Guvernul ar avea încredere”¹⁶. În același context, Comisia de la Veneția menționează că anunțul privind concursul pentru funcția de Procuror General trebuie să fie public și să specifice cerințele/condițiile pentru poziția dată. Se sugerează ca aceste cerințe/condiții să nu fie mai joase decât cele pentru o poziție înaltă în justiție („high judicial office”). În acest sens, soluția problemei nu poate consta doar în a lăsa acest subiect în atenția Parlamentului. Este necesar ca un comitet de persoane tehnic calificate să se expună dacă candidații pentru această poziție au calificările necesare și întrunesc criteriile relevante¹⁷. La fel, în raport cu numirile, un corp de experți, dar nu un organ electiv, care va evalua performanța candidații la testări și interviu, este o parte necesară a oricărui sistem unde numirile se fac în bază de merite¹⁸.

Organizarea concursurilor de către o comisie parlamentară închisă, formată din persoane cu apartenență politică nu poate fi considerată o procedură fără deficiențe și cu maximă credibilitate¹⁹, mai ales în contextul actual, când dezbaterile politice privind funcția Procurorului General sunt acerbe și nu întotdeauna sunt bazate pe argumente plauzibile.

Pornind de la modelele unde Procurorul General este numit de Parlament, Comisia de la Veneția recomandă ca Procurorul General să fie numit prin votul majorității calificate, fiind constituite în același timp mecanisme alternative în cazul în care majoritatea calificată solicitată nu poate fi obținută, astfel fiind evitat riscul blocajelor²⁰. Lipsa unei majorități calificate poate pune în pericol independența procuraturii, deoarece aceasta ar putea duce la politizarea procesului de numire și, probabil și mai periculos, la politizarea procesului de destituire din funcție²¹.

Un aspect important, care este vag reglementat în proiect, este modalitatea de organizare a concursului. Textul Art. 39¹ utilizează noțiuni diferite: concurs (alin.(2)), selecție (alin.(4)). Nu sunt date detalii în ceea ce privește conținutul concursului (doar examinarea dosarelor sau și o

¹⁵ European Commission for Democracy through Law (Venice Commission), CDL-AD(2010)040. Report on European Standards as regards the Independence of the Judicial System: Part II – The Prosecution Service, par. 34.

¹⁶ CDL(1995)073rev. Opinion on the Regulatory Concept of the Constitution of the Hungarian Republic, Chapter 11.

¹⁷ European Commission for Democracy through Law (Venice Commission), CDL-AD(2008)019. Opinion on the Draft Law on the Public Prosecutors Service of Moldova, par. 42.

¹⁸ European Commission for Democracy through Law (Venice Commission), CDL-AD(2007)011. Opinion on the Draft Law on Public Prosecutors Office and the Draft Law on the Council of Public Prosecutors of „the former Yugoslav Republic of Macedonia”, par. 47.

¹⁹ Anterior, au fost formulate opinii privind incorectitudinea concursurilor pentru funcția de membru al CNI, de membru al Consiliului Antidiscriminare, de director al CNA (chiar autorii proiectului au pus la îndoială concursul organizat de o Comisie parlamentară pentru funcția de director al CNI).

²⁰ European Commission for Democracy through Law (Venice Commission), CDL-AD(2010)040. Report on European Standards as regards the Independence of the Judicial System: Part II – The Prosecution Service, par. 36.

²¹ European Commission for Democracy through Law (Venice Commission), CDL-AD(2008)005. Opinion on the Draft Amendments to the Law on State Prosecutor of Montenegro, par.14, <http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?topic=27&year=all>

probă scrisă și/sau interviu), dar nici nu este prezentă vreo normă de trimitere la vreun regulament de organizare a concursului, care urmează să fie aprobat și publicat ulterior.

Art.39¹ alin.(8) este o normă în plus, avînd în vedere că repetă prevederile alin. (1) ale aceluiași articol.

5. Privind Art.39², propus pentru completarea Legii.

Comentarii ADEPT: Implicarea Comisiei parlamentare la numirea adjuncților Procurorului General poate fi interpretată drept o interferență din partea legislativului în activitatea procuraturii. În sistemul ierarhic este esențial ca Procurorul General să numească în funcție procurorii inferiori. Totuși, candidaturile pentru aceste posturi trebuie să vină din partea unui grup tehnic de experți, în urma examinării dacă candidații întrunesc cerințele înaintate. Adjuncții Procurorului General sunt acei „tehnocrați” care susțin Procurorul General în activitatea sa (avînd în vedere că Procurorul General poate veni inclusiv din afara sistemului procuraturii). Modul în care este formulat Art.39² sugerează instituirea unui control excesiv din partea Comisiei juridice, numiri și imunități asupra procesului de numire a adjuncților Procurorului General. În special, formularea alin.(9)-(10) are un caracter ultimativ, indicînd o lipsă totală a autonomiei Procurorului General în acest proces. Nu este prevăzută posibilitatea de a contesta candidaturile înaintate de către Comisia juridică (în cazul în care motive întemeiate există), Procurorul General fiind practic obligat să emită ordinul de numire în funcție a adjuncților. În acest context, menținerea autonomiei procuraturii în procesul numirii adjuncților Procurorilor General pare să fie indispensabilă, iar implicarea Consiliului Superior al Procurorilor (și nu a Comisiei juridice) ar fi mai indicată.

În același timp, nu este clar în baza căror criterii se va decide care va fi candidatura pentru primul-adjunct și care sunt cerințele pentru ceilalți adjuncți. La acest capitol, Comisia de la Veneția și-a manifestat nedumerirea față de lipsa unei norme legale referitoare la numărul exact de adjuncți pe care-i poate avea Procurorul General²².

6. Modificările la Art.54, care propun introducerea unei noi litere a¹).

Comentariu ADEPT: Nu este clar, la care anume „proces” face referință această completare.

7. Modificările la Art.66

Comentariu ADEPT: Un element important privind independența Procurorului General este protecția acestuia împotriva destituirilor arbitrare sau politic motivate. Standardele internaționale solicită ca legislația privind procuratura să definească în mod clar condițiile în care Procurorul General poate fi destituit înainte de termen²³. Este preferabil totuși, ca temeiurile pentru această destituire să fie prevăzute în Constituție. Mai mult decît atît, ar trebui să existe o cerință obligatorie ca opinia unui grup de experți, în ceea ce privește cît de suficiente sunt temeiurile pentru destituire, să fie solicitată preliminar luării oricărei decizii în acest sens²⁴. În

²² European Commission for Democracy through Law (Venice Commission), CDL-AD(2008)019. Opinion on the Draft Law on the Public Prosecutors Service of Moldova, par. 38.

²³ European Commission for Democracy through Law (Venice Commission), CDL-AD(2010)040. Report on European Standards as regards the Independence of the Judicial System: Part II – The Prosecution Service, par. 39.

²⁴ European Commission for Democracy through Law (Venice Commission), CDL-AD(2006)029. Opinion on the Draft Law of Ukraine amending the Constitutional Provisions on the Procuracy, par. 34.

orice situație, Procurorul General trebuie să beneficieze de o examinare echitabilă în cadrul procesului de destituire, inclusiv în fața Parlamentului²⁵.

În contradicție cu standardele enunțate mai sus, modificările de la acest articol par să reprezinte o încercare a ajusta cadrul legal privind eliberarea din funcție a Procurorului General în funcție de necesitățile de moment, prin introducerea unor temeuri de eliberare din funcție care în esență sunt nu mai mult decât abateri disciplinare. De exemplu, conform punctului 9 din Codul de etică al procurorului²⁶, procurorul poate fi tras la răspundere disciplinară pentru abatere de la îndatoririle de serviciu prevăzute în Legea cu privire la Procuratură, pentru încălcarea prevederilor prezentului Cod și a jurământului procurorului. În același timp, Art.61, lit.j) din Legea cu privire la Procuratură, prescrie că încălcarea normelor din Codul de etică al procurorului constituie abatere disciplinară.

Propunerea de la lit.d²) reprezintă forma inversată a obligației introduse prin modificările propuse la Art.54 (lit.a¹)). La rândul său, încălcarea acestei obligații va reprezenta, la fel, o abatere disciplinară, conform Art.61, lit.a) - îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu. Însăși formularea propusă „neasigurării caracterului operativ și eficient” nu este o formulare juridică clară, fiind pasibilă de interpretări extinse și diverse, iar acordarea dreptului de a aprecia caracterul respectiv unui for politic, în cazul Procurorului General, se prezintă defectuoasă și ar putea limita independența procuraturii.

Implicarea Comisiei juridice, numiri și imunități la numirea/destituirea adjuncților Procurorului General nu este recomandabilă, din considerentele expuse aici și mai sus²⁷.

²⁵ European Commission for Democracy through Law (Venice Commission), CDL-AD(2010)040. Report on European Standards as regards the Independence of the Judicial System: Part II – The Prosecution Service, par. 40.

²⁶ Aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-3d-228/11 din 04.10.2011.

²⁷ A se vedea comentariile de la pct.5, privind modificarea Art.39².